

oktober 2020

Sredozemlje 2020

Slovenija, Italija

1. oktober 2020, četrtek

Debeli Rtič - Monfalcone

Sidrišče pred Debelim Rtičem je bilo kar v redu, le hrup s koperske luke je malo moteč.

Ladje, ki so sidrane pred luko imajo prižgane neke motorje in vibracije se prenašajo po vodi in preko naše kobilice na Heronov jambor, ki resonira, kot trup kitare. Kmalu se človek na to navadi in potem tega skoraj ne slišiš več, v začetku pa sem stalno gladal, katera črpalka se mi je vključila na barki.

Zjutraj se odpraviva proti Italiji.

V Tržaškem zalivu je plavalo po vodi polno lesa od vej pa celo do pravih debel, tako da sva imela oči na pečljih.

Čeprav izgleda čisto blizu imava vseeno do marine 15 milj plovbe in morava pohiteti, da ujameva dovolj visoko vodo.

Plima v severnem Jadranu je posrečena zadeva. V srednjem Jadranu je plime mogoče 30 cm, ali malo več, tule pa je je za cel meter, včasih še več. In bolj, ko greš na skrajni rob zaliva, višja je plima.

Recimo za danes, ko sva se podajala v plitvine izlivov Soče je imela:

Reka najvišjo plimo 51 cm,

Koper 64 cm in to več kot pol ure kasneje,

Trst, ki je čisto blizu Kopra pa kar 101 cm in to skoraj pol ure kasneje, kot Koper.

Gradež je imel 98 cm, skoraj uro kasneje, kot Trst oziroma skoraj dve uri za Reko!

Kakorkoli, nekaj plime vsekakor potrebujeva, saj se kanal precej zasipava. Občasno ga poglobijo, a se spet hitro zasipa.

Eni pravijo, da ni problema, saj je na tleh mehko blato in lahko riješ, a meni je škoda Copercoata, da bi ga puščal v blatu na dnu kanala.

Najnižja globina, ki sem jo opazil je bila 2,5 m, plime pa je bilo takrat skoraj meter. Ob oseki bi torej ril po dnu, saj imava greza 2,1 m, ali nekaj več, ker sva polno obložena. Kljub plimi pa sva bila rahlo živčna, saj največ globine ni vedno sredi kanala, midva pa ne veva, kakšno je stanje zasipavanja zadnje čase.

V Italijo sva se uspešno pretihotapila.

Zaradi Šengena niso potrebne nobene mejne formalnosti, a zaradi Covid situacije bi moral pisati cel kup papirjev in se testirati, saj sem bil v zadnjih 14 dneh na Hrvaškem, a sem to raje 'pozabil'.

Na srečo ni bilo nikjer nikogar in sva srečno privezala Herona v marini.

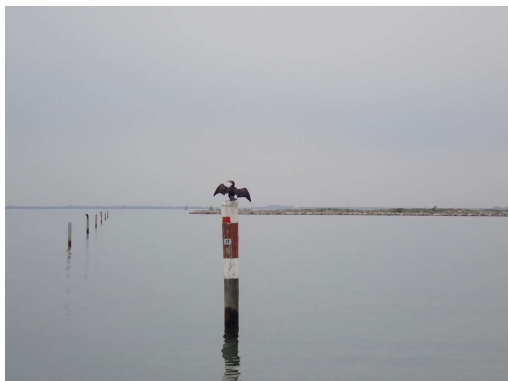
To-do lista je bila zmeroma obsežna, a sva vse odključala in potem znosila prtljago v avto, ki naju je že čakal na parkirišču.

Zvečer sva se dobro utrujena odpeljala proti domu.

S tem se najina zgodba zaključuje.

Pred 3386 miljami sva pred 4 meseci odvezala Herona na Kanarskih otokih od takrat nisva bila niti enkrat v marini ali plačljivem privezu, niti enkrat nisva bila priklopljena na električno, niti enkrat nisva natočila vode. Heron je res dobro opremljen za dolgotrajno samostojno bivanje.

Dnevnik se s tem končuje in se bo nadaljeval, ko bomo spet pluli.

Vranjek suši krila na stebrih kanala. Kot se vidi na sliki vetra ni.

Vetra ni, je pa dva do tri vozle toka, saj je najvišja plima že mimo in se voda vrača v morje.